

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/43/2015
Identifikačné číslo spisu:	1212010161
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212010161.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2016 s verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci obvineného A. K. a spol. pre spolupáchateľstvo k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného A. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2012, sp. zn. 3 To 157/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2012, sp. zn. 3 To 157/2012 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, h/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 319 Tr. por., §§ 37 písm. m/, 38 ods. 5 Tr. zák., v neprospech obvineného A. K.
Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu z r u š u j e .

Z r u š u j e aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo 17. septembra 2012, sp. zn. 1 T 24/2012.

Z r u š u j e aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava II p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinený A. K. , nar. X. L. XXXX v J. H., trvale bytom F., L. č. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou, s a b e r i e d o v ä z b y z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá začína plynúť 28. apríla 2016 okamihom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo 17. septembra 2012, sp. zn. 1 T 24/2012, bol okrem iného aj obvinený A. K. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 12. septembra 2011 do 21.45 hod. v byte č. X nachádzajúcom sa na 2. poschodí obytného domu na L. ul. č. XX v F., ktorého majiteľkou je dcéra obžalovanej L. C., a v priestore na medziposchodí medzi 1. a 2. poschodím prechovávali 29,941 g heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu so zastúpením účinnej látky 1,8 % - 2 % hmotnostných heroínu obsahujúcich 598 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 117 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom po predchádzajúcej telefonickej objednávke na vopred dohodnutom mieste heroín predávali drogovo závislým osobám na rôznych miestach v Bratislave, najmä parkoviskách pri OD Lidl vo Vrakuni, OD Tesco a predajni Billa na Dolných Honoch a takto obžalovaná (už právoplatne odsúdená) E. K. dňa 12. septembra 2011 v čase o 20.15 hod. na parkovisku pred obchodom Lidl v Bratislave na Vrakunskej ul. prechovávala u seba vrečko s heroínom s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 4,727 g so zastúpením účinnej látky 3,6 % hmotnostných heroínu, obsahujúceho 170 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 17 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré jej pri služobnom zákroku polície vypadlo z ruky, pričom heroín (diacetylmorfín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok, pričom obžalovaný A. K. už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 8. februára 2007, sp. zn. 1 T 2/2006, právoplatným dňa 8. februára 2007, odsúdený pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka, ktorý vykonal dňom 18. júla 2008.

Za to bol odsúdený v zmysle § 172 ods. 2, 38 ods. 5, 37 písm. m/, 48 ods. 2 písm. b/, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia..

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na jeden rok.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. decembra 2012, sp. zn. 3 To 157/2012 v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obvineného, (v ktorom sa domáhal doplnenia dokazovania výsluchom svedkyne E. K. a jeho konfrontácie s ňou a svedkom Y. V., ako aj konfrontácie týchto dvoch svedkov, a tiež toho, aby sa neprihliadalo k predchádzajúcim trestom) zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. videl v tom, že v odvolacom konaní navrhol doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne K., následne vykonať konfrontáciu medzi svedkom V. a touto svedkyňou, ako aj s obvineným. Krajský súd o odvolaní rozhodol bez toho, aby akceptoval tieto návrhy. Z uznesenia na strane 7 vyplýva, že „opätovný výsluch K. ... by neviedol k inému rozhodnutiu“ a zároveň skonštatoval, že svedkovia boli vypočutí zákonným spôsobom. Tento postup je porušením zákona, lebo výpoveď svedka V. nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a prípadné spochybnenie jeho výpovede svedeckou výpoveďou K., by ju urobila úplne nevierohodnou. Dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva z rozsudku okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, pretože mu bol trest ukladaný podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. za súčasného pričítania príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák., čo je v rozpore s § 38 ods. 1 Tr. zák. Navrhol vysloviť, že napadnutým uznesením v spojení s rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného a zrušiť napadnuté rozhodnutie a ďalej postupovať podľa § 388 Tr. por.

Krajská prokuratúra konštatovala, že rozhodnutie prvostupňového súdu je založené na dostatočne ustálenom skutkovom stave. Aj na základe podrobného posúdenia výpovedí svedkov v kontexte s ďalšími dôkazmi. Uložený trest je zákonný a spravodlivý, ako aj uznesenie krajského súdu, ktoré vychádza zo zistení okresného súdu, reagujúce na odvolanie obvineného a na jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Dovolanie ako nedôvodné a špekulatívne navrhuje odmietnuť.

Dovolací súd zaslal obvinenému na vedomie vyjadrenie prokurátora.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 2 písm. a/, 566 ods. 3, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.) a spĺňa podmienky a obsahové náležitosti uvedené v §§ 372 ods. 1 a 373 ods. 1, 2, 374 Tr. por.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je naplnený. Tento dôvod obvinený oprel o tvrdenie, že krajský súd neakceptoval návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov a ich konfrontovaním v odvolacom konaní. Pravdou ale je, že odvolací súd rozhodnutie neoprel aj o navrhnuté a nevykonané dôkazy. V uznesení poukázal na ich nadbytočnosť s tým, že ich prípadné vykonanie by nevedlo k inému rozhodnutiu.

Tento postup odvolacieho súdu nie je procesne správny a v dôsledku toho došlo k porušeniu práva na obhajobu, čím je naplnený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Záver krajského súdu o bezvýznamnosti obvineným navrhnutého doplnenia dokazovania bol totiž predčasný, nakoľko bez jeho vykonania nemohol dospieť k relevantným záverom. Úvaha súdu, že dôkazy na hlavnom pojednávaní boli vykonané zákonným spôsobom, a preto nie je potrebné ich opakovať a doplniť inými dôkazmi nie je náležitá. Aj preto nie, že súd bez ich vykonania a vyhodnotenia nemôže predvídať ich obsah a dopad na skutkový stav vyplývajúci z už vykonaných a vyhodnotených dôkazov. Návrh na doplnenie dokazovania zo strany obvineného (č. l. 428) bol legitímny a odvolací súd bol povinný sa týmto návrhom zákonným spôsobom zaoberať v zmysle §§ 295 ods. 2, 274 ods. 1 Tr. por. Návrhu mal vyhovieť alebo ho zamietnuť a to ešte pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, k čomu nedošlo.

Dovoláním uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. stanovuje, že dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Obvinený však v dovolaní poukázal na nesprávny postup pri ukladaní trestu.

Najvyšší súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na to, že ak by krajský súd dôsledne v zmysle § 317 Tr. por. preskúmal rozsudok okresného súdu v častiach, ktoré boli odvolaním napadnuté, bol by nepochybne zistil, že rozsudkom bol obvinený uznaný za vinného aj podľa odseku 2 písm. a/ § 172 Tr. zák. Trest odňatia slobody mu bol uložený podľa tohto ustanovenia a navyše korigovaný aj za použitia §§ 37 písm. m/, 38 ods. 5 Tr. zák. Povedané inak, obvinenému bol ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 12 rokov a 6 mesiacov do 15 rokov pri zistení jednej príťažujúcej okolnosti - bol už za trestný čin odsúdený, poľahčujúca okolnosť nebola zistená, preto mu bola spodná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Odsek 2 písm. a/ § 172 Tr. zák. totiž postihuje páchatela vyššou trestnou sadzbou (od 10 rokov do 15 rokov) práve za to, že už bol za taký čin odsúdený. V dôsledku tohto nezákonného postupu okresného, ale aj krajského súdu, ktorý nezákonnosť neodstránil, bola obvinenému zvýšená trestná sadzba dvakrát, cez príťažujúcu okolnosť a okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu. Bez tohto zvýšenia trestnej sadzby o jednu polovicu, by bol obvinenému nepochybne uložený miernejší trest, než aký mu bol uložený rozsudkom okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu. Tým je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

V tejto súvislosti obvinený správne poukázal na to, že ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. zakazuje prihliadať na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, ako na poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť, na okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

Obvinený vytknuté pochybenie nesprávne považoval za naplnenie dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd pri zistení, že obvineným uplatnený dovolací dôvod napĺňa iný dovolací dôvod, ktorý bol uplatnený už v odvolacom konaní takéto dovolanie akceptoval.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. stanovuje, že dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Obvinenému bol uložený trest odňatia slobody mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trestná sadzba sa pohybuje od 10 do 15 rokov. Jej zvýšenie aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. bolo nezákonné.

Rozsudkom dovolacieho súdu a právnym názorom v ňom vysloveným je okresný súd viazaný.
II.

Do uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov, ktorý začal obvinený vykonávať 18. decembra 2012, bola zarátaná väzba od 12. septembra 2011 do 18. decembra 2012, teda doba 1 roka, 3 mesiacov a 6 dní. Do súčasnej doby (ku dňu rozhodnutia dovolacieho súdu) z uloženého trestu so započítaním väzby vykonal celkove 4 roky, 7 mesiacov a 16 dní.

Obvinený vykonáva trest odňatia slobody na základe súdnych rozhodnutí, ktoré boli v tomto konaní o dovolaní zrušené. Týmto zanikol dôvod obmedzenia jeho osobnej slobody vo forme výkonu trestu. Najvyšší súd podľa § 380 ods. 2 Tr. por. skúmal, či existuje ďalší dôvod na obmedzenie jeho osobnej slobody vo forme väzby. Charakter trestnej činnosti a skutočnosť, že v minulosti sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, odôvodňuje obavu, že po prepustení na slobodu by mohol pokračovať v rovnakej trestnej činnosti, čím je daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Rozhodol preto tak, že obvineného vzal do väzby, ktorá začína plynúť 28. apríla 2016 okamihom prepustenia obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol zrušený a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.